

Warszawa, 24 marca 2000 r.

**PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI**

DTA-821/9302-A/8/2000/KW

DECYZJA

Na podstawie art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 1980 r. Nr 9, poz. 26 i Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 7, poz. 55 i Nr 45, poz. 289, z 1983 r. Nr 41, poz. 185, z 1984 r. Nr 34, poz. 183, z 1986 r. Nr 47, poz. 228, z 1987 r. Nr 21, poz. 123 i Nr 33, poz. 186, z 1989 r. Nr 20, poz. 107, z 1990 r. Nr 34, poz. 201, z 1991 r. Nr 100, poz. 442 i Nr 119, poz. 513, z 1994 r. Nr 122, poz. 593, z 1995 r. Nr 1, poz. 1 i Nr 74, poz. 368, z 1996 r. Nr 43, poz. 189 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 137, poz. 926 i Nr 141, poz. 944 oraz z 1998 r. Nr 162, poz. 1126) i art. 47 ust. 1 i 2 w związku z art. 30 ust. 1 i art. 45 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348 i Nr 158, poz. 1042 oraz z 1998 r. Nr 94, poz. 594, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126 oraz z 1999 r. Nr 88, poz. 980 i Nr 91, poz. 1042)

po rozpatrzeniu wniosku

przedsiębiorstwa energetycznego Gospodarstwo Rolno – Produkcyjne M. Barańska, J. Kaczmarczyk s. c. Komarowo 53, 72-105 Lubczyna, gmina Goleniów, zawartego w piśmie z dnia 22 października 1999 r. (bez znaku), uzupełniony pismami: z dnia 4 listopada 1999 r. (bez znaku), z dnia 9 listopada 1999 r. (bez znaku), z dnia 15 listopada 1999 r. (bez znaku), z dnia 18 listopada 1999 r. (bez znaku) i z dnia 13 grudnia 1999 r. (bez znaku)

postanawiam

odmówić zatwierdzenia dokonanej przez to przedsiębiorstwo energetyczne zmiany taryfy dla energii elektrycznej, zatwierdzonej moją decyzją nr DTA-821/9302-A/4/99/ZP z dnia 16 lipca 1999 r.

UZASADNIENIE

Przedsiębiorstwo energetyczne Gospodarstwo Rolno – Produkcyjne M. Barańska, J. Kaczmarczyk s.c. Komarowo 53, 72-105 Lubczyna, gmina Goleniów, posiadające koncesję nr WEE/55/9302/W/1/99/MS z dnia 30 kwietnia 1999 r. na wytwarzanie energii elektrycznej, ustaliło taryfę dla energii elektrycznej, która została zatwierdzona decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr DTA-821/9302-A/4/99/ZP z dnia 16 lipca 1999 r. i ogłoszona w „Biuletynie Branżowym Urzędu Regulacji Energetyki - Energia elektryczna” nr 44 z 22 lipca 1999 r.

W piśmie z dnia 22 października 1999 r. (bez znaku), uzupełnionym pismami: z dnia 4 listopada 1999 r. (bez znaku), z dnia 9 listopada 1999 r. (bez znaku), z dnia 15 listopada 1999 r. (bez znaku), z dnia 18 listopada 1999 r. (bez znaku) i z dnia 13 grudnia 1999 r. (bez znaku) ww. przedsiębiorstwo energetyczne wystąpiło z wnioskiem o zatwierdzenie zmiany taryfy - w części dotyczącej wysokości ceny sprzedawanej energii elektrycznej.

Mając na uwadze fakt, że decyzja zatwierdzająca taryfę jest decyzją, na mocy której strona nabyła prawo (w tym przypadku - prawo do stosowania ceny energii elektrycznej zamieszczonej w taryfie), wniosek przedsiębiorstwa energetycznego w części dotyczącej zmiany ceny energii elektrycznej mógł być rozpatrzony na podstawie art. 155 Kpa. Przepis ten stanowi, że decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie za zgodą strony uchylona lub zmieniona przez organ administracji państwowej, który ją wydał, lub przez organ wyższego stopnia, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym słuszny interes społeczny lub słuszny interes strony.

Ww. przedsiębiorstwo energetyczne planuje uruchomienie elektrowni wiatrowej o mocy zainstalowanej 1,2 MW, która będzie znajdować się na terenie obsługiwanym

przez Zakład Energetyczny Szczecin S.A. Zaproponowana przez ww. przedsiębiorstwo energetyczne zmiana miałyby polegać na podwyższeniu ceny energii elektrycznej sprzedawanej jednemu odbiorcy, tj. Zakładowi Energetycznemu Szczecin S.A., z 235 zł/MWh (cena wynikająca z zatwierdzonej taryfy przedsiębiorstwa energetycznego) na 438,2 zł/MWh, tj. wzrosłaby o 86,5 %.

Przedsiębiorstwo energetyczne uzasadniało wnioskowaną korektę taryfy zmianą terminu uruchomienia siłowni wiatrowych, wzrostem oprocentowania zaciągniętego kredytu z Unibanku, wzrostem podatków i opłat, zatrudnieniem na umowy bezterminowe pięciu pracowników oraz ostatecznym wyjaśnieniem kwestii dotyczącej wysokości odpisów amortyzacyjnych.

Przedsiębiorstwo energetyczne w trakcie postępowania o zatwierdzenie taryfy informowało o ostatecznym terminie zakończenia inwestycji przewidzianym na czerwiec 1999 r. We wniosku o korektę taryfy przedsiębiorstwo energetyczne podało nowy termin zakończenia inwestycji - 30 listopad 1999 r. Jednak do tego dnia inwestycja nie została zakończona.

W piśmie z dnia 9 listopada 1999 r. przedsiębiorstwo energetyczne wskazuje na wielkość odsetek od kredytu z Unibanku (kontrakt strona 3, kolumna 4), co ma uzasadnić wzrost oprocentowania zaciągniętego kredytu. Jednakże, z dostarczonego w trakcie obecnego postępowania przy piśmie z dnia 9 listopada 1999 r. kontraktu kupna - sprzedaży urządzeń wchodzących w skład elektrowni wiatrowej nie wynika wzrost oprocentowania zaciągniętego kredytu w stosunku do kontraktu kupna - sprzedaży przedstawionego we wcześniejszym postępowaniu o zatwierdzenie taryfy. Dodatkowo, w piśmie z dnia 15 listopada 1999 r. przedsiębiorstwo energetyczne informuje, że: „po uruchomieniu pieniędzy z Narodowego Funduszu zostanie podpisana umowa z Unibankiem”, który jest kredytodawcą. Jednak ww. pismo, które dostarczyło przedsiębiorstwo energetyczne nie pokazuje wzrostu oprocentowania zaciągniętego kredytu. Ww. umowa z Unibankiem nie została jeszcze zawarta, a zatem nie ma podstaw, by do kosztów finansowych zaliczać wzrost wysokości oprocentowania

kredytu. W świetle powyższego ww. oświadczenia przedsiębiorstwa energetycznego nie stanowią przesłanki do zmiany taryfy tego przedsiębiorstwa energetycznego w trybie art. 155 Kpa.

Zatrudnienie pięciu pracowników do obsługi elektrowni wiatrowej wiąże się ze wzrostem kosztów uzasadnionych, które mają wpływ na wysokość wnioskowanej ceny energii elektrycznej w taryfie. Jednakże, przedsiębiorstwo energetyczne w trakcie postępowania administracyjnego nie uzasadniło potrzeby zatrudnienia aż pięciu pracowników do obsługi elektrowni wiatrowej. W szczególności nie dostarczyło dokumentów takich jak np. instrukcja użytkowania, dozoru i obsługi urządzeń elektrowni wiatrowej, przepisy Bezpieczeństwa i Higieny Pracy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, mimo faktu wyjaśnienia kwestii dotyczącej wysokości odpisów amortyzacyjnych należy stwierdzić, że wnioskowana przez przedsiębiorstwo energetyczne cena energii elektrycznej nie wynika z kosztów uzasadnionych.

Ponadto, zaznaczyć należy, że inwestycja nadal jest nie zakończona i przedsiębiorstwo energetyczne w kolejnych wnioskach o korektę taryfy - z dnia 3 sierpnia 1999 r., z dnia 2 września 1999 r. (pierwsze dwa postępowania umorzone na wniosek strony) i z dnia 22 października 1999 r. wykazuje coraz wyższe koszty oraz zalicza nowe pozycje do kosztów, których nie zaliczało do kosztów uzasadnionych w zatwierdzonej taryfie, np. ubezpieczenie urządzeń. W tej sytuacji bieżące korygowanie zatwierdzonej taryfy w trakcie jej obowiązywania, oznaczałoby przerzucenie ryzyka prowadzenia działalności gospodarczej na odbiorców końcowych.

Jednocześnie dodać należy, że energia elektryczna wytwarzana w grupie elektrowni wiatrowych o mocy zainstalowanej do 5 MW, zgodnie z § 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 2 lutego 1999 r. w sprawie obowiązku zakupu energii elektrycznej i ciepła ze źródeł niekonwencjonalnych oraz zakresu tego obowiązku (Dz. U. Nr 13, poz. 119), podlega obowiązkowi zakupu przez przedsiębiorstwo obrotu

po cenie nie wyższej od najwyższej obowiązującej w tym przedsiębiorstwie ceny ustalonej w obowiązującej taryfie dla jednostki energii elektrycznej pobieranej przez odbiorców przyłączonych na niskim napięciu. Natomiast najwyższa obowiązująca w Zakładzie Energetycznym Szczecin S.A. cena ustalona w obowiązującej taryfie za 1 MWh energii elektrycznej pobieranej przez odbiorców przyłączonych na niskim napięciu wynosi 235 zł/MWh, to jest tyle ile wynosi cena w obecnie obowiązującej taryfie ustalonej przez Przedsiębiorstwo.

W tym stanie rzeczy postanowiłem orzec, jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu antymonopolowego, za moim pośrednictwem, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, w związku z art. 129 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, art. 479²⁸ i 479²⁹ Kodeksu postępowania cywilnego oraz w związku z art. 4 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o zmianie ustawy – prawo o ustroju sądów powszechnych – Dz. U. Nr 160, poz.1064).
2. Stosownie do art. 47 ust. 3 w związku z art. 31 ust. 3 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne, zmiana taryfy zostanie skierowana do publikacji w Biuletynie Branżowym Urzędu Regulacji Energetyki – Energia elektryczna.

Prezes
Urzędu Regulacji Energetyki

dr Leszek Juchniewicz

Otrzymuje:

Gospodarstwo Rolno – Produkcyjne
M. Barańska, J. Kaczmarczyk s.c.
Komarowo 53
72-105 Lubczyzna